

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **K., s.r.o.**, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. M. M., s.r.o., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/3499-19634/2010/992139-r zo dňa 16. februára 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/77/2010-102 zo dňa 14. septembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/77/2010-102 zo dňa 14. septembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím č. I/222/3499-19634/2010/992139-r zo dňa 16. februára 2010 žalovaný potvrdil rozhodnutie Hlavného mesta SR Bratislava č. 3/09/001283-36/83/874563 zo dňa 21. októbra 2009, ktorým bola žalobcovi podľa § 34a ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o miestnych daniach“) vyrubená daň za užívanie verejného priestranstva vo výške 1 496,03 eura za obdobie od 2. septembra 2008 do 1. septembra 2009, a to za umiestnenie reklamného zariadenia v Bratislave, na Š. ulici, vo výmere 1 m². V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že na umiestnenej tabuli, ktorá je predmetom zdanenia, je uvedená ponuka tovarov, ktoré je možné zakúpiť v predajni žalobcu, ako aj šípky o smerovaní k cieľu, umiestnené zariadenie má teda zmiešaný charakter. Rozhodujúcim pre vyrubenie dane je spôsob užívania verejného priestranstva, ktorý prevažuje, pričom na zariadení žalobcu prevažuje reklamný charakter nad informačným.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajský súd napadnutým rozsudkom č.k. 20S/77/2010-102 zo dňa 14. septembra 2010 žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. Krajský súd po oboznámení sa so skutkovým stavom (fotodokumentáciou predmetného zariadenia, ktoré bolo predmetom zdanenia) zistil, že predmetné zariadenie obsahuje označenie predajne žalobcu, Š., ako aj predávaný tovar, šperky, striebro, zlato, jantár, prírodné perly, polodrahokamy, šperkovnice, hodiny, sochy. Súčasťou zariadenia je aj šípka označujúca smer, kde sa predajňa nachádza. Krajský súd dospel k záveru, že aj keď šípky označujú smer, kde sa predajňa nachádza, ostatné údaje uvedené na predmetnom zariadení označujú a prezentujú produkty predávané v uvedenej predajni, pričom tieto údaje podľa krajského súdu napĺňajú pojem reklamy podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý definuje reklamu okrem iného ako prezentáciu produktov v každej podobe s cieľom uplatniť ich na trhu. Krajský súd sa stotožnil s názorom správnych orgánov, že uvedená tabuľa má v prevažnej miere reklamný charakter. Sortiment ponúkaných výrobkov na tejto tabuli

prevažuje (plošným vyjadrením, ale aj počtom znakov) nad údajmi informačného charakteru (šípky a názov predajne).

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že názor krajského súdu, že informačná tabuľa môže obsahovať výlučne názov spoločnosti, je nesprávny, nakoľko informácia musí mať určitú výpovednú hodnotu. Informačná tabuľa, na ktorej by bol uvedený názov I., má nulovú výpovednú hodnotu, keďže nejde o názov, ktorý by mohol u bežného občana evokovať nejaký vzťah s predmetom podnikania žalobcu. Bez uvedenia predávaného sortimentu by tabuľa neobsahovala žiadnu relevantnú výpovednú informáciu, a teda by nešlo ani o informačnú tabuľu. Názor krajského súdu by mohol obstať, pokiaľ by u žalobcu išlo o všeobecne zavedenú značku, ktorá je známa u občanov, avšak to nie je prípad predajne žalobcu, keďže pri názve I. neexistuje žiadna súvislosť s predávaným sortimentom. Uvedenie sortimentu na informačnej tabuli prináležiacej k predajni nie je podľa žalobcu reklamou. Reklamou by bolo uvedenie konkrétnych výrobcov ponúkaného tovaru.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk.

Predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného č. I/222/3499-19634/2010/992139-r zo dňa 16. februára 2010, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Hlavného mesta SR Bratislava č. 3/09/001283-36/83/874563 zo dňa 21. októbra 2009, ktorým bola žalobcovi podľa § 34a ods. 2 zákona o miestnych daniach vyrubená daň za užívanie verejného priestranstva vo výške 1 496,03 eura za obdobie od 2. septembra

2008 do 1. septembra 2009, a to za umiestnenie reklamného zariadenia v Bratislave, na Š. ulici, vo výmere 1m².

Spornou otázkou bolo posúdenie, či umiestnená tabuľa, ktorá je predmetom zdanenia, je informačným alebo reklamným zariadením.

Podľa § 30 ods. 1 zákona o miestnych daniach predmetom dane za užívanie verejného priestranstva je osobitné užívanie verejného priestranstva.

Podľa § 30 ods. 3 zákona o miestnych daniach osobitným užívaním verejného priestranstva sa rozumie umiestnenie zariadenia slúžiaceho na poskytovanie služieb, umiestnenie stavebného zariadenia, predajného zariadenia, zariadenia cirkusu, zariadenia lunaparku a iných atrakcií, umiestnenie skládky, trvalé parkovanie vozidla mimo stráženého parkoviska a podobne.

Podľa § 33 zákona o miestnych daniach sadzbu dane za užívanie verejného priestranstva určí obec v eurách za každý aj začatý m² osobitne užívaného verejného priestranstva a každý aj začatý deň.

Podľa § 36 zákona o miestnych daniach obec ustanoví všeobecne záväzným nariadením 11) podrobnosti k § 30 až 34a, najmä sadzbu dane, prípadne rôzne sadzby dane podľa určených kritérií, miesta, ktoré sú verejnými priestranstvami, osobitné spôsoby ich užívania, podrobnosti, náležitosti a lehotu oznamovacej povinnosti, spôsoby vyberania dane, prípadné oslobodenia od tejto dane alebo zníženia dane, splátky dane a lehotu splatnosti splátok dane.

Podľa § 6 ods. 1 písm. g) bod 2 všeobecne záväzného nariadenia hlavného mesta SR Bratislavy č. 11/2007 o dani za užívanie verejného priestranstva (ďalej len „VZN č. 11/2007“) sadzba dane za každý aj začatý m² osobitne užívaného verejného priestranstva a každý aj začatý deň je za umiestnenie informačných zariadení na inom verejnom priestranstve ako je uvedené v bode 1, ktoré oboznamujú iba o smerovaní k cieľu 10 Sk.

Podľa § 6 ods. 1 písm. g) bod 6 VZN č. 11/2007 sadzba dane za každý aj začatý m² osobitne užívaného verejného priestranstva a každý aj začatý deň je za umiestnenie reklamných zariadení na inom verejnom priestranstve ako je uvedené v bode 5, ktoré sprostredkujú ponuku najmä služieb, tovarov a iných predmetov s cieľom získať zákazníkov a zisk 150 Sk.

Podľa § 6 ods. 2 veta druhá VZN č. 11/2007 v prípadoch osobitného užívania verejného priestranstva, ktoré má zmiešaný charakter, rozhodujúci pre vyrubenie dane vzhľadom na členenie podľa odseku 1 je spôsob osobitného užívania verejného priestranstva, ktorý prevažuje.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov reklama je prezentácia produktov v každej podobe s cieľom uplatniť ich na trhu.

Ako vyplýva z citovaných ustanovení zákona o miestnych daniach, ako aj z VZN č. 11/2007, predmetom dane je osobitné užívanie verejného priestranstva, ktorým je okrem iného aj umiestnenie informačných, propagačných a reklamných zariadení. Žalobca umiestnil pred svoju predajňu na Š. ulici v Bratislave tabuľu, ktorá obsahuje názov predajne, sortiment ponúkaného tovaru, ako aj šípky zobrazujúce smer umiestnenia predajne. Žalovaný, a zhodne s jeho názorom aj krajský súd, umiestnenú tabuľu posúdili ako zariadenie zmiešaného charakteru, pričom dospeli k názoru, že na zariadení prevažuje reklamný charakter nad informačným. Za reklamu pritom žalovaný považoval uvedenie ponuky tovarov, ktoré je možné zakúpiť v predajni žalobcu.

VZN č. 11/2007 určuje odlišnú sadzbu dane za užívanie verejného priestranstva pri informačných zariadeniach a pri reklamných zariadeniach, pričom ustanovenia o jednotlivých sadzbách dane obsahujú aj kritéria a popis jednotlivých osobitných užívaní verejného priestranstva. Ako vyplýva z citovaného § 6 ods. 1 písm. g) bod 2 a 6 VZN č. 11/2007, reklamné a informačné zariadenie sú dva samostatne zdanené spôsoby užívania verejného priestranstva, ktoré majú odlišný obsah a charakter. Kým informačné zariadenie môže podľa citovaného ustanovenia „oboznamovať iba o smerovaní k cieľu“, reklamné zariadenie „sprostredkúva ponuku najmä služieb, tovarov a iných predmetov s cieľom získať zákazníkov a zisk“.

Zariadenie žalobcu, ktoré je predmetom zdanenia, obsahuje okrem názvu predajne a šípok naznačujúcich smer umiestnenia predajne, aj sortiment predávaný v predajni, a to striebro, zlato, jantár, prírodné perly, polodrahokamy, šperkovnice, hodiny, sochy. Uvedenie ponuky tovaru na tabuli umiestnenej pred predajňou žalobcu napĺňa definíčné znaky pojmu reklamné zariadenie, nakoľko sprostredkúva ponuku tovarov s cieľom získať zákazníkov a zisk. Definíčné znaky informačného zariadenia, teda oboznamovanie iba o smerovaní k cieľu, môže napĺňať názov predajne, ako aj šípky označujúce smer, ale rozhodne nie ponúkaný tovar. Uvedenie predávaného sortimentu napĺňa aj znaky reklamy podľa zákona č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nakoľko ide o prezentáciu produktov s cieľom uplatniť ich na trhu. Žalobca uvedením ponúkaného sortimentu napĺňa cieľ prilákať zákazníkov a predáť ponúkaný tovar. Nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že reklamou by bolo len uvedenie konkrétnych značiek produktov. Uvedenie konkrétnej značky výrobku by reklamovalo konkrétneho výrobcu, avšak aj uvedenie len všeobecných názvov výrobkov, ako je striebro, hodiny, a pod., možno považovať za reklamu na účely vyrubenia dane za užívanie verejného priestranstva. V tomto prípade ide o reklamu nielen konkrétnych výrobkov, ale najmä o reklamu predajne ako celku, teda o reklamu celého ponúkaného sortimentu s cieľom získať zákazníkov a dosiahnuť zisk.

Okrem ponúkaného sortimentu tovaru obsahuje umiestnené zariadenie aj názov predajne a šípky naznačujúce smer umiestnenia predajne, z čoho vyplýva, že umiestnené zariadenie má zmiešaný charakter. Vzhľadom na to, že na zariadení žalobcu prevažuje výpočet ponúkaného tovaru, je preto odôvodnený záver žalovaného, že ide o reklamné zariadenie.

Na základe uvedených skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcovi bola vyrubená daň za užívanie verejného priestranstva podľa sadzby ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. g) bod 6 VZN č. 11/2007 za umiestnenie reklamného zariadenia na verejnom priestranstve.

Preto stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/77/2010-102 zo dňa 14. septembra 2010 ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c ods.1 prvá veta O.s.p. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 14. decembra 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová